

[Socialministeren.]

til selve § 30, men derimod, alt efter den foreliggende situation, efter de specielle bestemmelser i folkeforsikringslovens — jeg tænker her navnlig på § 60 — eller forsorgslovens afsnit om henholdsvis særhjælp og kommunehjælp.

Det er her, hjemmelen for ydelse af hjælp må findes, og foreligger der en situation, som ikke er karakteriseret på den særlige måde, som vi finder overalt i særhjælpsafsnittet, må det sociale udvalg lægge bestemmelserne om ydelse af kommunehjælp til grund og vil da i kraft af den beføjelse, udvalget efter ændringen til § 30 har fået til at yde hjælp også til uddannelsesformål, være friere stillet, end udvalget før har været.

Alt dette har jeg gerne villet sige for at klargøre, hvorledes stillingen nødvendigvis må være, når forsorgslovens nuværende systematiske opbygning med den gennemførte adskillelse af fattighjælp, kommunehjælp og særhjælp lægges til grund. Men når det er sagt, vil jeg gerne tilføje og understrege, at vi netop i socialministeriet — hvad også det ærede medlem hr. Urban Hansen nævnte — er i gang med overvejelser af spørgsmålet om en forenkling af denne lov, således at det ofte komplicerede samspil mellem de bestemmelser, der skal lægges til grund i den ene og den anden situation, undgås.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen spurgte mig, om jeg agter at tage invalide-spørgsmålet op til en samlet behandling, og hvornår jeg kunne tænke mig at starte dette arbejde. Jeg kan dertil svare, at jeg agter at tage spørgsmålet op til en samlet behandling, og at jeg inden længe vil sætte arbejdet i gang. Jeg ville meget gerne have, at vi i det høje folketing forinden var blevet enige om folkepensionsforslaget, fordi det også i høj grad berører de invaliderede.

Jeg slutter, som jeg begyndte, med at takke det ærede udvalg for den tilslutning, det har givet lovforslagene, og jeg vil dertil føje håbet om, at vedtagelsen af disse to lovforslag må styrke den forebyggende linie indenfor dansk socialpolitik, så at flere og flere erhvervshæmmede får den fordel selv at kunne klare sig i tilværelsen, og det offentlige får mulighed for at be-

grænse de udgifter, som de langvarigt understøttede påfører samfundet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om samordning af foranstaltninger for erhvervshæmmede.

§ 1, ændringsforslaget, § 2, således ændret, og §§ 3—6 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Derpå foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg (vedrørende hjælp til oplæring m. v.).

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om midlertidigt løntillæg m. v. til statens tjenestemænd m. fl.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2077, fremsættelsen i tidenden sp. 4445).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Der var engang — således begynder alle eventyr — da tjenestemæn-